

ning af visse Andragender til Finantsministeren. Hvad angaar de Forslag, der ere stillede udenfor Udvælgets Betænkning, da skal jeg, med Hensyn til det, der er opført under Nr. 1, kun bemærke, at jeg ganske vist tror, at aldeles Hælydende Erklæringer som de, der ere de Ordforer omtalte, iallerede have været forelagte Finantsministeriet, som efter den Undersøgelse, der i sin Tid har fundet Sted, ikke har fundet tilstrækkelig Grund, til at give denne Mand Invalidunderstøttelse. Imidlertid kan der jo slet ikke være nogen Betænkning ved endnu en Gang at prøve disse Ting, og jeg skal derfor heller ikke gjøbe nogen Bemærkning ved det under Nr. 1 fremsatte Forslag. — Jeg har kun nogle Bemærkninger at gøre ved Forslaget under Nr. 4, som idag er blevet ubefølgelig begrundet af det ærede Medlem for Histed Amts 2den Vælgfreds (Sagd). Forsaa vidt det ærede Medlem er kommet tilbage til nogle Paastaande, som han forrige Gang havde fremsat, skal jeg derom udtale mig meget kort. Dersom Befolkningens naturlige Ret, skulde varetages paa den Maade, som det ærede Medlem anbefalede, saa vilde jo Følgen deraf være, at man ikke mere kunde holde nogen Forpagtningssauktion over nogen Staten tilhørende, Domaine. Det har imidlertid været antaget, baade af Finantsudvalget og af Thinget, at en Forpagtningssauktion i nærværende Tilfælde kunde afholdes, og jeg tror derfor at kunne forbigaa videre Debat om dette Spørgsmaal, som desuden ingen praktisk Betydning har, efter som Sagen er udført. Hvad derimod angaar det, som det ærede Medlem berørte om den Forpligtelse mod Befolkningen, som skulde være tilstede, saa kan jeg kun udtale som min fuldeste Overbevisning, at Befolkningen vil staa sig fuldt saa vel ved det danske Selskab, der har overtaget Forpagtningen, som den funde ved de forrige Forpagtere, der i Dvrigt ogsaa havde faaet deres Forpagtning ved Auktion. Det ærede Medlem har bebrejdet Ministeriet, at det ikke tidligere har underrettet Forpagterne om, at man ikke fandt de af dem foresagne Forbedringer tilfredsstillende, naagt de aarlig have givet Indberetning i den Henseende. Dertil skal jeg tillade mig,

at bemærke, at Forpagterne ved Kontrakten vare forpligtede til at indgive de aarlige Indberetninger, som de have givet, og disse aarlige Indberetninger skulde ingenlunde tjene til at oplyse om disse Forbedringer i Henhold til Kontraktens § 10, men derimod om adskillige andre Punkter, som de udenfor disse Forbedringer vare forpligtede til at udføre. Ministeriet har aldeles ikke havt nogen Anledning til at udtale sig om, hvorvidt man fandt, at disse Forpagterne vare udførte paa en saadan Maade, at der deraf kunde resultere noget Krav i Henhold til Forpagtningssauktionens § 10, nemlig af den ganske simple Grund, at Forpagterne slet ikke have spurgt derom. Det havde været den simpleste Ting af Verden, om Forpagterne havde forhørt sig om, hvorvidt Ministeriet ansaa det Slags Forpagter, som de havde udført, og som i Dvrigt ikke vare de, der vare nævnte netop i selve den omhandlede Paragraf, for at være af den Art, som var tilfattet; men dette have de ikke gjort, og der har altsaa aldeles ikke været nogen Anledning for Ministeriet til at udtale sig om dette Spørgsmaal. Havde det ligget Forpagterne paa Hjerte, havde de troet, at noget Saadant kunde være nyttigt, saa havde det været ganske simpelt, at de havde spurgt sig for hos Ministeren, dette have de imidlertid ikke gjort, og dermed er denne Sag, som jeg tror, hørt falden. Jeg maa imidlertid gjøre det ærede Thing opmærksomt paa, at det vil være meget vanskeligt for det at komme til nogen Anskuelse om denne Sag, efter hvad der er fremsat af det ærede Medlem, thi han gaar ud fra en fuldstændig urigtig Forudsætning om den hele Sag, og han har manglet til dens Belysning visse Oplysninger, som ere aldeles uundværlige i Sagen. Det ærede Medlem er gaaet ud fra en urigtig Forudsætning, som om Ministeriet i denne Henseende skulde være gaaet hensynsløst frem lige overfor Forpagterne; men dette er saa overordentlig langt fra at være Tilfældet, at jeg tværtimod har gjort mig den yderste Plid for at behandle disse Mænd paa en i enhver Henseende gentil Maade. Da Forpagtningen var til Ende, som jo det Spørgsmaal frem, hvorvidt Forpagterne havde foretaget nogen Forbedring, som